

Halsbandparkiet

Wim de Jong

De halsbandparkiet roept, naar ik begrijp, gemengde gevoelens op. Van: "Dood aan de exoot!" tot "Echt een verrijking!" Met natuurlijk alle nuances er tussenin. Zo gaat dat met meningen. Maar hij is er nu eenmaal. Door ons toedoen. Kooitje open, vogel weg. Kinderen vinden hem leuk, ouders zijn het gekrijs zat... 'Heeft ie lekker de vrijheid.' Om maar een voorbeeld te noemen.

Ruim drie jaar geleden verhuisde ik naar het centrum van de stad Utrecht. Sindsdien zie (en hoor!) ik ze iedere dag. Eerst aan de Maliesingel, nu aan de Lange Nieuwstraat, waar ik in een hofjeswoning woon. Mijn buurvrouw voert de vogels uitbundig in de semi-gemeenschappelijke achtertuin die met lage ligusterhaagjes wordt doorsneden – ook leuk voor vogeltjes. Mijn woonkamer ligt eenhoog en van daaruit heb ik een mooi overzicht

Halsbandparkiet

Wim de Jong

Levendig en luidruchtig

Ronald Hermsen

over die tuintjes, waarin van alles rondvliegt en de soorten elkaar aftroeven bij de voederbakjes.

Levendig en luidruchtig

Zo ook die halsbandparkieten, die wat mij betreft ook pijlstaartparkieten hadden mogen heten: zie ze gaan, ze lijken wel een eskadron tijdens een vliegshow. Evenveel herrie ook. Ze zitten semi bij elkaar op een aantal takjes om dan een voor een strak, maar sierlijk, naar het eten te duiken. Ik vind dat toch wel een kleurenfeestje, hoewel ik, net als bij het spetterende ijsvogeltje, ook altijd aan die knalkleuren moet wennen.

Ik weet wanneer ze er zijn, dat laten ze immers duidelijk horen. "Levendig en luidruchtig", schrijft de ANWB Vogelgids van Europa. En: "Breidt als cultuurvolger en verwilderde kooivogel verspreidingsgebied uit vanuit steden". Ze broeden sinds 1968 in ons land in

holtes en ook in nestkasten, maar hun broedsucces is gering. Waarom eigenlijk? Ik vraag het Sovon en hun antwoord luidt: "Een parkiet is een relatief intelligente vogel die het bij de overleving moet hebben van kennis van de omgeving en de sociale omgeving van de parkieten onderling, maar ook van kennis van de gevaren, predatoren en voedselbronnen. Heel anders dan bijvoorbeeld een koolmees die een bijna geheel instinctief leven leidt". Parkieten worden ook ouder, dus de 'omlooptijd' van de populatie ligt laag. Ze hoeven daarom ook niet zoveel jongen per jaar te produceren om de populatie op peil te houden.

Bont gezelschap

Vandaar dus dat ik ze ondanks dat geringe broedsucces overal in de binnenstad zie en hoor. En nogal nadrukkelijk zie en hoor. Kester Freriks schrijft: "Waar ze zich melden, nemen ze bezit van de hele omgeving: boom, park, lucht erboven." Dat is leuk en kordaat geschreven, maar laten kauwen, eksters, gaaïen en andere (brutale) vogels zich echt wegtetteren? In onze hofjestuin in ieder geval (nog) niet, misschien dat het evenwicht zich verplaatst, maar dat doet het voortdurend en overal. De heggenmus fluit me nog altijd wakker en de zanglijster doet nog altijd net alsof hij een buizerd is (maar foft me niet meer). Daarnaast blijven ook merel, roodborst, gaai, ekster, vink, kool-, pimpel- en staartmees, spreeuw, hout-, stads- en tortelduif, kauw en kraai gewoon komen. Een bont gezelschap. Daar hou ik wel van: een bont gezelschap. Ook in de vogelwereld.